Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 24. februarja 2022*

„Pritožba – Damping – Uvoz vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Brazilije, Irana, Rusije, Srbije in Ukrajine – Zaključek postopka v zvezi z uvozom iz Srbije – Ugotavljanje obstoja škode – Kumulativna ocena učinkov uvoza iz več kot ene tretje države – Uredba (EU) 2016/1036 – Člen 3(4) – Zaključek postopka brez sprejetja ukrepov – Člen 9(2) – ‚Zanemarljivost' obsega uvoza – Prag *de minimis* – Diskrecijska pravica Evropske komisije"

V zadevi C-226/20 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 29. maja 2020,

Eurofer, Association européenne de l'acier, AISBL, s sedežem v Bruslju (Belgija), ki ga zastopata J. Killick in G. Forwood, avocats,

pritožnik,

drugi stranki v postopku sta

Evropska komisija, ki sta jo sprva zastopala T. Maxian Rusche in A. Demeneix, nato T. Maxian Rusche in G. Luengo, agenti,

tožena stranka na prvi stopnji,

HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade, s sedežem v Beogradu (Srbija), ki jo zastopa R. Luff, avocat,

intervenientka na prvi stopnji,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi K. Jürimäe (poročevalka), predsednica tretjega senata v funkciji predsednice četrtega senata, S. Rodin in N. Piçarra, sodnika,

generalni pravobranilec: G. Pitruzzella,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

* Jezik postopka: angleščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 2. septembra 2021

izreka naslednjo

Sodbo

1 Združenje Eurofer, Association européenne de l'acier, AISBL (v nadaljevanju: Eurofer), s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 12. marca 2020, Eurofer/Komisija (T-835/17, EU:T:2020:96, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to zavrnilo njegovo tožbo za razglasitev delne ničnosti Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2017/1795 z dne 5. oktobra 2017 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Brazilije, Irana, Rusije in Ukrajine ter o zaključku preiskave o uvozu nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Srbije (UL 2017, L 258, str. 24, v nadaljevanju: sporna uredba).

Pravni okvir

2 V času dejanskega stanja v sporu o glavni stvari so bile določbe, ki urejajo sprejetje protidampinških ukrepov Evropske unije, vsebovane v Uredbi Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL 2009, L 343, str. 51, in popravek v UL 2016, L 44, str. 20), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 37/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2014 (UL 2014, L 18, str. 1, v nadaljevanju: Uredba št. 1225/2009).

3 V času sprejetja sporne uredbe so bile določbe, ki so urejale sprejetje protidampinških ukrepov Unije, vsebovane v Uredbi (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 176, str. 21). Ta uredba je v skladu s členom 25, prvi odstavek, začela veljati 20. julija 2016. V skladu s členom 24, prvi odstavek, je bila z njo razveljavljena Uredba št. 1225/2009.

4 Ker se na eni strani upoštevne materialne določbe uredb št. 1225/2009 in 2016/1036 za namene te zadeve ujemajo in ker se po drugi strani izpodbijana sodba in ta pritožba nanašata le na določbe zadnjenavedene uredbe, je treba pritožbene razloge te pritožbe preučiti glede na določbe Uredbe št. 2016/1036, ne da bi to vplivalo na uporabo *ratione temporis* uredb št. 1225/2009 in št. 2016/1036 v obravnavani zadevi.

5 V uvodni izjavi 16 Uredbe 2016/1036, v kateri je v bistvu povzeta vsebina uvodne izjave 15 Uredbe št. 1225/2009, je navedeno:

„Preiskave ali postopke bi bilo treba zaključiti, kadar je damping *de minimis* ali je škoda zanemarljiva, in primerno je opredeliti te primere. Kadar je treba uvesti ukrepe, je treba predvideti zaključek preiskav in določiti, da bi morali biti ukrepi manjši kot stopnja dampinga, če bi tak manjši znesek odpravil škodo, kakor tudi določiti metodo izračuna ravni ukrepov v primerih vzorčenja.“

6 Člen 3 Uredbe 2016/1036, naslovljen „Določanje škode“, s katerim so v bistvu povzete določbe člena 3 Uredbe št. 1225/2009, v odstavkih 3 in 4 določa:

„3. V zvezi z obsegom dampinškega uvoza se ugotavlja, ali je prišlo do znatnega povečanja dampinškega uvoza, bodisi v absolutnem smislu ali pa relativno glede na proizvodnjo ali potrošnjo v Uniji. V zvezi z učinkom dampinškega uvoza na cene se ugotavlja, ali je prišlo do znatnega nelojalnega nižanja cen zaradi dampinškega uvoza, če to ceno primerjamo s ceno podobnega izdelka industrije Unije, oziroma, ali tak uvoz kako drugače v znatni meri pritiska na znižanje cen ali v znatni meri preprečuje zvišanja cen, do katerih bi sicer prišlo. Ne eden ali več teh dejavnikov skupaj ni oziroma niso odločujoči.

4. Kadar je uvoz izdelka iz več držav istočasno predmet protidampinških preiskav, se učinki takega uvoza ocenjujejo kumulativno samo, če se ugotovi, da:

(a) je stopnja dampinga, ugotovljena za uvoz iz vsake od teh držav, večja kot *de minimis*, kot je opredeljen v členu 9(3), in da obseg uvoza iz vsake od teh držav ni zanemarljiv; in

(b) kumulativna ocena učinkov uvoza ustreza konkurenčnim pogojem med uvoženimi izdelki in konkurenčnimi pogoji med uvoženimi izdelki na eni strani in podobnim izdelkom Unije na drugi strani.“

7 Člen 5 Uredbe 2016/1036, naslovljen „Začetek postopkov“, s katerim so v bistvu povzete določbe člena 5 Uredbe št. 1225/2009, v odstavku 7 določa:

„Dokazi tako o dampingu kakor tudi o škodi se pri odločanju o tem, ali naj se začne preiskava ali ne, proučujejo sočasno. Pritožba se zavrne, kadar ni dovolj dokazov bodisi o dampingu ali o škodi, ki bi opravičevali začetek postopka. Postopki se ne začnejo proti državam, katerih uvoz predstavlja tržni delež, ki je manjši od 1 %, razen če take države skupaj predstavljajo 3 % ali več potrošnje Unije.“

8 Člen 9, od (1) do (3), Uredbe 2016/1036, s katerim so bile v bistvu povzete določbe člena 9 Uredbe št. 1225/2009, določa:

„1. Kadar se pritožba umakne, se lahko postopek zaključi, razen če tak zaključek ne bi bil v interesu Unije.

2. Kadar zaščitni ukrepi niso potrebni, se preiskava ali postopek zaključi. [Evropska] [k]omisija zaključi preiskavo v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3).

3. Za postopek, ki se začne na podlagi člena 5(9), običajno velja, da je škoda zanemarljiva, kadar je zadevni uvoz manjši kot obseg, opisan v členu 5(7). Isti postopek se takoj zaključi, kadar se ugotovi, da je stopnja dampinga, izražena kot odstotek izvozne cene, manjša kot 2 %, pod pogojem, da se zaključi samo preiskava, kadar je stopnja manjša kot 2 % za individualne izvoznike, da pa ti sami ostanejo predmet postopka in morebitne ponovne preiskave pri kakršnem koli poznejšem pregledu, ki se za zadevno državo izvaja na podlagi člena 11.“

9 Člen 20(1) in (2) Uredbe 2016/1036, s katerim so v bistvu povzete določbe člena 20(1) in (2) Uredbe št. 1225/2009, določa:

„1. Pritožniki, uvozniki in izvozniki in njihova predstavniška združenja in predstavniki države izvoznice lahko zahtevajo razkritje podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in

premisleki, na osnovi katerih so bili uvedeni začasni ukrepi. Zahteve po takem razkritju se vložijo v pisni obliki takoj po uvedbi začasnih ukrepov, razkritje pa sledi v pisni obliki v najkrajšem možnem času.

2. Stranke iz odstavka 1 lahko zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na osnovi katerih se namerava priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov, ali pa zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe ukrepov, pri čemer se še posebna pozornost posveča razkritju katerih koli dejstev ali premislekov, ki so drugačni od tistih, ki so bili uporabljeni pri začasnih ukrepih.“

Dejansko stanje

10 Dejansko stanje spora je povzeto v točkah od 1 do 12 izpodbijane sodbe. Za potrebe te zadeve ga je mogoče povzeti, kot sledi.

11 Komisija je na podlagi pritožbe, ki jo je 23. maja 2016 vložilo združenje Eurofer, začela protidampinško preiskavo v zvezi z uvozom nekaterih vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa, nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Brazilije, Irana, Rusije, Srbije in Ukrajine v Evropsko unijo.

12 Komisija je 7. julija 2016 objavila Obvestilo o začetku protidampinškega postopka v zvezi s tem uvozom (UL 2016, C 246, str. 7) v skladu z Uredbo št. 1225/2009.

13 Preiskava dampinga in škode se je nanašala na obdobje od 1. julija 2015 do 30. junija 2016 (v nadaljevanju: obdobje preiskave). Proučevanje gibanj, pomembnih za oceno škode, je zajemalo obdobje od 1. januarja 2013 do konca obdobja preiskave.

14 Komisija je v obvestilu o začetku preiskave, navedenem v točki 12 te sodbe, navedla, da lahko izvede vzorčenje zainteresiranih strank v skladu z upoštevnimi določbami Uredbe št. 1225/2009. Končni vzorec je bil za proizvajalce Unije sestavljen iz šestih od njih, iz petih držav članic, in je pomenil več kot 45 % proizvodnje Unije, in sicer:

– ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Nemčija);

– Tata Steel IJmuiden BV (Velsen-Noord, Nizozemska);

– Tata Steel UK Limited (Port Talbot, South Wales, Združeno kraljestvo);

– ArcelorMittal Méditerranée SAS (Fos-sur-Mer, Francija);

– ArcelorMittal Atlantique et Lorraine (Dunkerque, Francija), in

– ArcelorMittal España SA (Gozón, Španija).

15 Obiski zaradi preveritve v skladu s členom 16 Uredbe 2016/1036 so bili opravljeni v prostorih zadevnih proizvajalcev.

16 Komisija je 4. aprila 2017 vse zainteresirane stranke z dokumentom o razkritju (v nadaljevanju: dokument o razkritju) obvestila, da bo preiskavo nadaljevala, ne da bi uvedla začasne ukrepe za uvoz v Unijo, na katerega se preiskava nanaša. Ta dokument je vseboval bistvena dejstva in

premisleke, na podlagi katerih se je Komisija odločila nadaljevati preiskavo brez uvedbe začasnih ukrepov. Zainteresirane stranke so po prejemu navedenega dokumenta predložile pisne pripombe glede razkritih informacij in ugotovitev. Zainteresirane stranke, ki so za to zaprosile, so tudi ustno predstavile stališča.

17 Zaslišanje združenja Eurofer je potekalo 4. maja 2017 ob navzočnosti pooblaščenca za zaslišanje v trgovinskih postopkih. Drugo zaslišanje združenja Eurofer je potekalo 8. junija 2017.

18 Med 29. majem in 9. junijem 2017 je bilo zaradi preveritve opravljenih pet dodatnih obiskov v prostorih teh zainteresiranih strank, ki so na območju Unije:

– ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg) (proizvajalec iz Unije);

– HUS Ltd (Plovdiv, Bolgarija) (uporabnik, član konzorcija, imenovanega „Consortium for Imports of Hot-Rolled Flats“, konzorcij za uvoz ploščatih vroče valjanih izdelkov);

– Technotubi SpA (Alfianello, Italija) (uporabnik, član konzorcija, navedenega v prejšnji alinei);

– italijanski uporabnik, ki ni član tega konzorcija in ki je zaprosil za anonimnost, in

– Eurofer.

19 Po dokončnem razkritju z dne 17. julija 2017 (v nadaljevanju: dokončno razkritje) je 27. julija 2017 potekalo še eno zaslišanje združenja Eurofer ob navzočnosti pooblaščenca za zaslišanje v trgovinskih postopkih.

20 Komisija je po zaslišanju iranskega proizvajalca izvoznika z dne 3. avgusta 2017 ponovno izračunala stopnjo dampinga in ponovno izvedla na njem temelječe izračune. Stranke so bile o tej spremembi obveščene z dodatnim dokumentom o dokončnem razkritju z dne 4. avgusta 2017.

21 Komisija je 5. oktobra 2017 sprejela sporno uredbo.

22 Člen 2 te uredbe določa, da se „[p]rotidampinški postopek v zvezi z uvozom zadevnega izdelka s poreklom iz Srbije v Unijo zaključi v skladu s členom 9(2) [Uredbe 2016/1036]“.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

23 Združenje Eurofer je 29. decembra 2017 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložilo tožbo za razglasitev delne ničnosti sporne uredbe.

24 Družba HBIS Group Serbia Iron Steel LLC Belgrade (v nadaljevanju: HBIS Serbia) je 17. aprila 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v postopku pred Splošnim sodiščem v podporo predlogom Komisije. Predsednik osmega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 12. julija 2018 to intervencijo dopustil. Nekateri podatki iz tožbe na prvi stopnji so bili v razmerju do družbe HBIS Serbia obravnavani zaupno.

25 Združenje Eurofer je v utemeljitev tožbe navedlo tri tožbene razloge. Prvi tožbeni razlog se je nanašal na očitno napako pri presoji in napačno uporabo prava, ker se je Komisija odločila, da ne bo kumulirala srbskega uvoza v skladu s členom 3(4) Uredbe 2016/1036. Drugi tožbeni razlog se je

nanašal na očitno napako pri presoji in napačno uporabo prava, ker je Komisija menila, da ni „treba“ določiti zaščitnih ukrepov proti Republiki Srbiji, in to tudi na podlagi nekumulativne ocene. Tretji tožbeni razlog se je nanašal na kršitev člena 20(2) te uredbe, kršitev pravice tožeče stranke do obveščenosti in njene pravice do obrambe ter kršitev pravice do dobrega upravljanja, določene v členu 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ker je Komisija zavrnila posredovanje podatkov o nelojalnem nižanju prodajnih in ciljnih cen za srbskega izvoznika.

26 Splošno sodišče je v zvezi z dopustnostjo navedene tožbe odgovorilo na trditve Komisije, s katerimi je to dopustnost izpodbijala, pri čemer se je sklicevalo na sodno prakso Sodišča, ki izhaja zlasti iz sodbe z dne 26. februarja 2002, Svet/Boehringer (C-23/00 P, EU:C:2002:118, točki 51 in 52), v skladu s katero lahko sodišče Unije presodi, ali učinkovito izvajanje sodne oblasti upravičuje meritorno zavrnitev tožbe, ne da bi bilo treba prej odločati o njeni dopustnosti, in je menilo, da je v obravnavani zadevi upravičeno vsebinsko preučiti navedeno tožbo, ne da bi odločalo o navedeni dopustnosti.

27 Splošno sodišče je vsebinsko zavrnilo trditve združenja Eurofer v zvezi z drugim od pogojev iz člena 3(4) Uredbe 2016/1036, ki se nanaša na nezanemarljiv obseg uvoza. Ker so pogoji, navedeni v tej določbi, kumulativni, je prvi razlog za razglasitev ničnosti v celoti zavrnilo.

28 Splošno sodišče je v zvezi z drugim razlogom za razglasitev ničnosti razsodilo, da združenje Eurofer ni dokazalo, da je Komisija prekoračila diskrecijsko pravico, ki jo je imela pri uporabi člena 9(2) Uredbe 2016/1036. Zavrnilo je očitek v zvezi s površnim in delnim preizkusom uvoza iz Srbije in zato drugi tožbeni razlog v celoti zavrnilo kot neutemeljen.

29 Splošno sodišče je v zvezi s tretjim tožbenim razlogom razsodilo, da je bilo združenje Eurofer v skladu s členom 20(2) Uredbe 2016/1036 obveščeno o bistvenih dejstvih in premislekih, na osnovi katerih se je nameraval priporočiti zaključek postopka v zvezi z uvozom iz Srbije brez uvedbe ukrepov, da je imelo možnost učinkovito izraziti svoje stališče in da je bila torej v obravnavani zadevi njegova pravica do obrambe spoštovana. Poleg tega je zavrnilo utemeljitev združenja Eurofer v zvezi z analogijo s sodno prakso na področju konkurenčnega prava. Ob tem je Splošno sodišče menilo, da je Komisija, kot je razvidno iz preučitve drugega tožbenega razloga, preučila vse upoštevne elemente obravnavanega primera in da zato ni kršila načela dobrega upravljanja. Zato je tretji tožbeni razlog za razglasitev ničnosti zavrnilo.

30 Splošno sodišče je tožbo združenja Eurofer z izpodbijano sodbo v celoti zavrnilo.

Predlogi strank pred Sodiščem

31 Združenje Eurofer s pritožbo Sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano sodbo razveljavi;

– člen 2 sporne uredbe razglasi za ničen;

– podredno, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, ter

– Komisiji in družbi HBIS Serbia naloži plačilo stroškov prvostopenjskega in pritožbenega postopka.

32 Komisija Sodišču predlaga, naj:

– izpodbijano sodbo razveljavi in tožbo na prvi stopnji razglasi za nedopustno;

– pritožbo zavrne in

– združenju Eurofer naloži plačilo stroškov prvostopenjskega in pritožbenega postopka.

33 Družba HBIS Serbia Sodišču predlaga, naj:

– pritožbo zavrne in

– združenju Eurofer naloži plačilo stroškov, ki so družbi HBIS Serbia nastali v postopku na prvi stopnji in v pritožbenem postopku.

34 Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 2. septembra 2020, Eurofer/Komisija (C-226/20 P, neobjavljen, EU:C:2020:669), ugodil predlogu združenja Eurofer, naj Sodišče v razmerju do družbe HBIS Serbia zaupno obravnava informacije iz priloge A.4 k pritožbi združenja Eurofer, ki ustrezajo tistim, ki so že bile deležne zaupne obravnave v zadevi, v kateri je bila izdana izpodbijana sodba, in so v prilogi k prvostopenjski tožbi združenja Eurofer.

Pritožba

35 Združenje Eurofer v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava, ker je Splošno sodišče člen 3(4) Uredbe 2016/1036 razlagalo tako, da ima Komisija diskrecijsko pravico, da šteje, da je uvoz, ki pomeni več kot 1 % tržnega deleža, „zanemarljiv“. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na očitne napake pri presoji in napačno uporabo prava v zvezi s presojo, da je bil „obseg uvoza“ iz Srbije „zanemarljiv“ za namene člena 3(4) te uredbe. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na očitno napako pri presoji in napačno uporabo prava v zvezi z ugotovitvijo, da „zaščitni ukrepi niso potrebni“ za namene člena 9(2) navedene uredbe. Četrti pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava, ker je Splošno sodišče ugotovilo, da mu Komisija ni bila dolžna posredovati podatkov o nelojalnem nižanju prodajnih in ciljnih cen.

Prvi pritožbeni razlog

Trditve strank

36 Združenje Eurofer s prvim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je člen 3(4)(a) in člen 5(7) Uredbe 2016/1036 razlagalo tako, da ima Komisija diskrecijsko pravico, da šteje, da je uvoz, ki predstavlja več kot 1 % tržnega deleža, „zanemarljiv“ za namene člena 3(4)(a) te uredbe. Ta pritožbeni razlog se nanaša na točke 67, 68, 73, 74 in od 78 do 80 izpodbijane sodbe.

37 Na prvem mestu, sodna praksa Splošnega sodišča, ki izhaja iz sodbe z dne 25. januarja 2017, Rusal Armenal/Svet (T-512/09 RENV, EU:T:2017:26, točke od 101 do 105), naj bi potrjevala, da se člen 3(4)(a) in člen 5(7) Uredbe 2016/1036 „dopolnjujeta“. Tako naj bi bilo treba v skladu s pravilno razlago člena 3(4) te uredbe prag 1 % iz člena 5(7) navedene uredbe uporabiti kot

zavezujoč prag za presojo „zanemarljivosti“ obsega uvoza za namene člena 3(4) te uredbe. Ta razlaga naj bi bila potrjena s prakso odločanja Komisije, na katero naj bi se Splošno sodišče sklicevalo zlasti v točkah 73 in 74 izpodbijane sodbe, ter s pojasnilom Komisije z dne 21. septembra 2000, naslovljenim na Odbor za protidampinške prakse (*ad hoc* skupina za izvajanje) Svetovne trgovinske organizacije (STO), kot je navedeno v točki 37 izpodbijane sodbe, ki naj bi pomenila „boljšo razlago prava Unije s strani Komisije“.

38 Na drugem mestu, Splošno sodišče naj v točkah od 65 do 68 in 79 izpodbijane sodbe ne bi podalo nobene prepričljive obrazložitve v podporo razlagi, ki jo je sprejelo. Prvič, to, da člen 3(4) ne vsebuje izrecne napotitve na člen 5(7) Uredbe 2016/1036, naj ne bi pomenilo, da teh določb ni mogoče razlagati skupaj. Drugič, dejstvo, da naj bi se člen 5(7) te uredbe uporabljal v fazi začetka preiskave, medtem ko naj bi se člen 3(4) navedene uredbe uporabljal v fazi te preiskave same, naj ne bi bil zadosten razlog za zavrnitev skladne razlage teh dveh določb. V zvezi s tem naj bi bilo logično, da se enaka pravila uporabljajo v obeh fazah postopka, kar naj bi veljalo za druge določbe te uredbe. Tretjič, široka diskrecijska pravica Komisije na področju skupne trgovinske politike naj ne bi bila upoštevna za ugotovitev, ali je uvoz iz določene države višji od praga 1 %, saj je treba na to vprašanje odgovoriti dvostransko. Četrtič, primeri, ki se nanašajo na uvoz, večji od tržnega deleža 1 %, na katere se je Splošno sodišče oprlo v točki 79 izpodbijane sodbe, naj ne bi bili upoštevni za razlago člena 3(4) Uredbe 2016/1036.

39 Na tretjem mestu, razlaga Splošnega sodišča naj bi bila v nasprotju z načelom pravne varnosti, ker naj bi ta razlaga povzročila tudi negotovost glede vprašanja, ali se prag 3 % iz člena 5(7) te uredbe enako uporablja v fazah začetka preiskave in same preiskave. Prav tako bi lahko razlaga Splošnega sodišča, v skladu s katero bi člen 5(7) navedene uredbe lahko zagotovil smernice za razlago člena 3(4) iste uredbe, ne da bi se štelo, da določa zavezujoč prag, povzročila pravno negotovost in pomenila element političnega pritiska v zadevah dampinga. V skladu s tako razlago naj bi imela Komisija široko diskrecijsko pravico, ki naj bi bila predmet površnega sodnega nadzora.

40 Komisija trdi, da je ta pritožbeni razlog brezpredmeten in da vsekakor ni utemeljen.

41 Družba HBIS Serbia trdi, da navedeni pritožbeni razlog ni utemeljen.

Presoja Sodišča

42 Najprej je treba zavrniti trditev Komisije, ki se nanaša na brezpredmetnost tega tožbenega razloga. Namreč, čeprav se ta pritožbeni razlog nanaša zlasti na točke 67, 68, 73, 74 in od 78 do 80 izpodbijane sodbe, je iz trditev, ki jih je združenje Eurofer navedlo v utemeljitev navedenega pritožbenega razloga, jasno razvidno, da se z njim dejansko izpodbija celotna obrazložitev te sodbe, s katero je Splošno sodišče zavrnilo prvi tožbeni razlog za razglasitev ničnosti v delu, v katerem se je nanašal na pogoj iz člena 3(4)(a) Uredbe 2016/1036 v zvezi z zanemarljivostjo obsega uvoza.

43 Kar zadeva vsebino, združenje Eurofer v bistvu trdi, da se je Splošno sodišče oprlo na napačno razlago člena 3(4) in člena 5(7) te uredbe, ker naj ti določbi Komisiji ne bi dajali nobene diskrecijske pravice za ugotovitev, da je uvoz iz Srbije, ker pomeni več kot 1 %, „zanemarljiv“ za namene člena 3(4)(a) navedene uredbe.

44 V zvezi s tem je treba opozoriti, da člen 3(4) Uredbe 2016/1036 določa, da kadar je uvoz izdelka iz več držav istočasno predmet protidampinških preiskav, se učinki tega uvoza ocenjujejo kumulativno samo, če se ugotovi, da je, prvič, stopnja dampinga, ugotovljena za uvoz iz vsake od

teh držav, večja od stopnje *de minimis*, kot je opredeljena v členu 9(3) te uredbe, in da obseg uvoza iz vsake od teh držav ni zanemarljiv ter da je, drugič, kumulativna ocena učinkov uvoza ustrezna, ob upoštevanju konkurenčnih pogojev med uvoženimi izdelki in konkurenčnih pogojev med uvoženimi izdelki ter podobnim izdelkom Unije.

45 Kot je Splošno sodišče pravilno poudarilo v točki 51 izpodbijane sodbe, člen 3(4) te uredbe v bistvu določa tri pogoje za to, da se dovoli kumulativna ocena uvoza iz več držav, ki je sočasno predmet protidampinških preiskav, in za izključitev take ocene zadostuje, da eden od teh treh pogojev ni izpolnjen.

46 V obravnavanem primeru je v tej zadevi sporen le drugi od teh pogojev, in sicer pogoj, ki se nanaša na nezanemarljiv obseg uvoza.

47 Na prvem mestu, iz samega besedila člena 3(4)(a) Uredbe 2016/1036 je razvidno, da ta določba v zvezi s tem pogojem ne napotuje niti na člen 5(7) te uredbe niti na nobeno drugo določbo navedene uredbe.

48 Kot je Splošno sodišče pravilno poudarilo v točki 63 izpodbijane sodbe, drugi del člena 3(4)(a) Uredbe 2016/1036 – drugače kot prvi del člena 3(4)(a) te uredbe, v katerem je prvi pogoj, ki se nanaša na stopnjo dampinga, natančno opredeljen z napotitvijo na stopnjo *de minimis* iz člena 9(3) navedene uredbe – ne vsebuje nobene napotitve in zahteva le, da obseg uvoza iz vsake države ni „zanemarljiv“, pri čemer tega pojma natančneje ne opredeli.

49 Iz tega izhaja, da ob neobstoju izrecne napotitve na prag 1 %, določen v členu 5(7) Uredbe 2016/1036, zakonodajalec Unije ni zahteval, da je treba zanemarljivost uvoza za namene drugega pogoja iz člena 3(4)(a) te uredbe nujno presojati glede na ta prag.

50 Na drugem mestu je treba ugotoviti, da imata člen 3(4) in člen 5(7) Uredbe 2016/1036 v okviru postopka, določenega s to uredbo, različne cilje.

51 Splošno sodišče je v zvezi s tem v točki 66 izpodbijane sodbe pravilno presodilo, da se člen 5(7) navedene uredbe nanaša na drugačno fazo preiskave od tiste, ki jo ureja člen 3(4) iste uredbe.

52 Člen 5(7) Uredbe št. 2016/1036 namreč določa, da če prag 1 % iz te določbe ni dosežen, se ne začne noben protidampinški postopek. Iz tega izhaja, da se ta določba nanaša na fazo pred začetkom preiskave.

53 Nasprotno pa se člen 3(4) te uredbe nanaša na uvoz, ki je že predmet preiskave, ki jo Komisija začne po začetku postopka v skladu s členom 6(1) navedene uredbe.

54 V teh okoliščinah, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 52 sklepnih predlogov, čeprav ni mogoče izključiti, da se prag 1 % iz člena 5(7) te uredbe lahko upošteva kot okvirni prag za preučitev neobstoja „zanemarljivega“ obsega uvoza iz člena 3(4)(a) Uredbe 2016/1036, pa ta prag ne more pomeniti zavezujočega praga, katerega prekoračitev zahteva, da se za obseg uvoza iz posamezne tretje države šteje, da „ni zanemarljiv“ v smislu zadnjenavedene določbe.

55 Na tretjem mestu, razlaga člena 3(4)(a) Uredbe 2016/1036, ki jo je podalo Splošno sodišče, je v skladu s široko diskrecijsko pravico, ki jo institucijam Unije priznava sodna praksa Sodišča na področju skupne trgovinske politike in predvsem na področju ukrepov trgovinske zaščite. Taka pristojnost izhaja iz zapletenosti gospodarskih in političnih razmer, ki jih morajo te institucije

preučiti (glej v tem smislu sodbo z dne 19. septembra 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, točka 47 in navedena sodna praksa), in se nanaša zlasti na ugotovitev obstoja škode, povzročene industriji Unije v okviru protidampinškega postopka (sodba z dne 10. julija 2019, Caviro Distillerie in drugi/Komisija, C-345/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:589, točka 15 in navedena sodna praksa).

56 V obravnavanem primeru, kot je generalni pravobranilec v bistvu navedel v točki 51 sklepnih predlogov, čeprav je prag 1 % iz člena 5(7) Uredbe 2016/1036 lahko pokazatelj, ki ga sodišče Unije lahko upošteva pri izvajanju nadzora nad presojo Komisije v okviru člena 3(4)(a) te uredbe, pa ta prag ne more pomeniti zavezujočega praga, nad katerim Komisija v vseh okoliščinah ne bi mogla ugotoviti, da je uvoz iz države, ki je predmet protidampinške preiskave, zanemarljiv.

57 Taka razlaga člena 3(4)(a) Uredbe 2016/1036 bi namreč tej instituciji odvzela diskrecijsko pravico, ki ji jo daje ta določba za presojo zanemarljivosti uvoza, za namene kumulativne ocene uvoza izdelka iz več držav, ki so sočasno predmet protidampinških preiskav.

58 Iz zgornjih preudarkov torej izhaja, da je Splošno sodišče v točki 67 izpodbijane sodbe pravilno presodilo, da člen 5(7) te uredbe lahko določa smernice v zvezi z zanemarljivim obsegom uvoza, ne da bi bilo mogoče iz tega sklepati, da se v okviru člena 3(4) navedene uredbe uvoz iz zadevne države, ki ima tržni delež, večji od 1 %, ne more šteti za zanemarljiv.

59 Te ugotovitve ni mogoče ovreči s trditvami združenja Eurofer v podporo temu pritožbenemu razlogu.

60 Najprej, glede trditve, da naj bi bila razlaga člena 3(4)(a) Uredbe 2016/1036, ki jo je podalo Splošno sodišče, v bistvu v nasprotju s prejšnjo prakso odločanja institucij Unije, zadostuje navesti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča take prakse odločanja ni mogoče upoštevati pri razlagi določbe te uredbe (glej v tem smislu sodbo z dne 10. februarja 2021, RFA International/Komisija, C-56/19 P, EU:C:2021:102, točka 79 in navedena sodna praksa).

61 Dalje, glede skladnosti te razlage s pojasnjevalno opombo, navedeno v točki 37 te sodbe, je Splošno sodišče v točki 77 izpodbijane sodbe, ki se v okviru te pritožbe posebej ne izpodbija, presodilo, da te opombe ni mogoče opredeliti kot „smernic“, iz katerih naj bi izhajala samoomejitev njegove diskrecijske pravice.

62 Nazadnje je treba zavrniti tudi trditve, ki se nanašajo na to, da je navedena razlaga v nasprotju z načelom pravne varnosti.

63 Po eni strani namreč glede na preudarke, navedene v točkah od 50 do 54 te sodbe, trditve združenja Eurofer, da bi ta razlaga privedla do negotovosti glede razlage pragov iz člena 5(7) Uredbe 2016/1036, ni mogoče sprejeti. Po drugi strani, kot je generalni pravobranilec poudaril v točki 57 sklepnih predlogov, bi razlaga člena 3(4)(a) te uredbe v smislu, ki ga zagovarja združenje Eurofer, tej določbi odvzela polni učinek, ker se v skladu s členom 5(7) navedene uredbe postopek načeloma ne začne proti državam, katerih uvoz predstavlja tržni delež, manjši od 1 %.

64 Glede na vse navedeno je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Drugi pritožbeni razlog

Trditve strank

65 Združenje Eurofer z drugim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče pri presoji, da je bil obseg uvoza iz Srbije „zanemarljiv“ za namene člena 3(4)(a) Uredbe 2016/1036, napačno uporabilo pravo. Ta pritožbeni razlog se nanaša na točke od 81 do 85 izpodbijane sodbe in je razdeljen na tri dele.

66 Združenje Eurofer s prvim delom navedenega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 81 do 83 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ker je elemente cen vključilo v presojo, ali je obseg uvoza „zanemarljiv“, medtem ko naj bi bilo treba opraviti le količinsko presojo obsega uvoza.

67 Trije elementi, potrebni za kumulativno oceno na podlagi člena 3(4) Uredbe 2016/1036, naj bi bili pravilno navedeni v točkah 50 in 51 te sodbe. Drugi od teh elementov naj bi se nanašal na obseg uvoza, katerega „zanemarljivost“ bi morala temeljiti na tržnih deležih, in ne na cenah tega uvoza. Ta naj bi bila predmet tretjega od navedenih elementov, ta uredba pa naj bi jasno razlikovala med tema vidikoma. Splošno sodišče pa naj bi zamenjalo dva različna pojma in naj bi zato svoje razlogovanje v zvezi z zanemarljivostjo obsega uvoza oprlo na neupošteven preudarek.

68 Združenje Eurofer z drugim delom tega pritožbenega razloga, ki je bil naveden podredno, trdi, da Splošno sodišče nikakor ni pravilno uporabilo meril, ki jih je navedlo v točki 82 izpodbijane sodbe in ki omogočajo presojo te zanemarljivosti. Tako naj Komisija s tem, da v svoji analizi ni upoštevala nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen, ne bi upoštevala vseh upoštevnih dokazov, kot naj bi to zahteval člen 3(3) Uredbe 2016/1036. Zato naj bi Splošno sodišče v točki 83 izpodbijane sodbe s tem, da je potrdilo pristop Komisije, napačno uporabilo pravo.

69 S tretjim delom tega pritožbenega razloga združenje Eurofer trdi, da je Splošno sodišče v točkah 83 in 85 izpodbijane sodbe storilo očitno napako pri presoji in izkrivilo dokaze z ugotovitvijo, da povprečne cene, povezane z obsegom, ki ustreza majhnemu tržnemu deležu, utemeljujejo ugotovitev zanemarljivosti obsega zadevnega uvoza. Združenje Eurofer priznava, da je bila povprečna cena uvoza iz Srbije višja od cene uvoza iz drugih držav. Vendar naj bi bilo iz dokazov, priloženih spisu, jasno razvidno, da naj bi bila povprečna cena edinega srbskega proizvajalca praktično enaka ceni, ki sta jo uporabljala dva druga izvoznika, za katera je Komisija uvedla protidampinške dajatve.

70 Komisija meni, da je ta pritožbeni razlog brezpredmeten in da noben od njegovih treh delov nikakor ni utemeljen. Po mnenju Komisije je tretji od teh delov poleg tega delno nedopusten.

71 Družba HBIS Serbia trdi, da je treba ta pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Presoja Sodišča

72 Ugotoviti je treba, da je ta tožbeni razlog, kot trdi Komisija, brezpredmeten.

73 Namen tega pritožbenega razloga je namreč zlasti izpodbijati točke od 81 do 84 izpodbijane sodbe.

74 V točki 81 te sodbe je Splošno sodišče ugotovilo, da je lahko Komisija v uvodni izjavi 248 sporne uredbe upravičeno menila, da dejstvo, da so bile srbske povprečne prodajne cene v obdobju preiskave precej višje od povprečnih prodajnih cen v drugih štirih zadevnih državah, potrjuje idejo, da tako majhen obseg uvoza industriji Unije ne more škodovati.

75 Res je, da je Splošno sodišče v točki 82 izpodbijane sodbe menilo, da se vprašanje zanemarljivosti obsega uvoza za namene člena 3(4)(a) Uredbe 2016/1036 ne omejuje le na preučitev količine tega obsega, ampak obsega tudi preiskavo njegove kakovosti, torej na druge indikativne elemente učinkov, ki jih lahko ima navedeni obseg, kot so cene, povezane s tem uvozom.

76 Vendar je Komisija, kot je razvidno zlasti iz točke 69 izpodbijane sodbe, v uvodni izjavi 232 sporne uredbe v bistvu ugotovila, da je bil obseg uvoza iz Srbije na podlagi člena 3(4) Uredbe 2016/1036 zanemarljiv, ker je bil, prvič, ta obseg zelo blizu pragu 1 % iz člena 5(7) te uredbe, pod katerim Komisija ne začne preiskave, in drugič, ker je bil navedeni obseg znatno manjši od obsega uvoza iz vsake od drugih štirih zadevnih držav.

77 Zato tudi ob predpostavki, da – kot trdi združenje Eurofer – razlogovanje Splošnega sodišča v točkah od 81 do 84 izpodbijane sodbe v zvezi z analizo cen, povezanih z zadevnim uvozom, vsebuje eno ali več napak pri uporabi prava, te napake ne vplivajo na ugotovitev iz točk 70 in 80 te sodbe, da je Komisija, ne da bi storila očitno napako pri presoji, v obravnavani zadevi lahko menila, da je obseg uvoza iz Srbije za namene uporabe člena 3(4) Uredbe 2016/1036 zanemarljiv.

78 V teh okoliščinah je treba drugi pritožbeni razlog, v treh delih, na katere je razdeljen, zavrniti kot brezpredmeten.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

79 Združenje Eurofer s tretjim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče v točkah 109, 114, 120 in 121 izpodbijane sodbe večkrat napačno uporabilo pravo s tem, da je potrdilo ugotovitev Komisije, da v obravnavanem primeru „zaščitni ukrepi niso potrebni“ za namene člena 9(2) Uredbe 2016/1036. Ta pritožbeni razlog je razdeljen na dva dela.

80 S prvim delom združenje Eurofer trdi, da je Splošno sodišče v točki 114 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da podrobna analiza, zlasti obstoja dampinga na podlagi člena 2 Uredbe 2016/1036 in obstoja škode na podlagi člena 3 te uredbe, ni vedno potrebna in da se lahko preiskava ali postopek med drugim zaključi zgolj na podlagi stopnje dampinga ali obsega uvoza.

81 Združenje Eurofer trdi, da čeprav v členu 9(2) Uredbe 2016/1036 niso pojasnjene okoliščine, v katerih „zaščitni ukrepi niso potrebni“, uvodna izjava 16 te uredbe vsebuje jasne smernice v delu, v katerem je navedeno, da je treba postopke zaključiti, „kadar je damping *de minimis* ali je škoda zanemarljiva“. V teh okoliščinah naj bi Splošno sodišče v točki 114 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da se presoja potencialne znatne škode ne zahteva.

82 Člen 9(3) Uredbe 2016/1036 naj v zvezi s tem ne bi imel vpliva, ker naj bi določal dva „varnostna pragova“, pod katerima naj bi bila načeloma izpolnjena oba pogoja, navedena v uvodni izjavi 16 te uredbe. V obravnavanem primeru naj srbski uvoz teh pragov ne bi spoštoval. Zato naj bi bila edino

izhodišče, na podlagi katerega je Komisija lahko sklepala, da sprejetje zaščitnih ukrepov ni bilo koristno, ugotovitev zanemarljivosti škode, povzročene s srbskim uvozom, kar naj bi zahtevalo, da Komisija preveri, ali bi ta uvoz lahko prispeval k povzročitvi znatne škode, ob upoštevanju elementov presoje, določenih v členu 3 Uredbe 2016/1036.

83 Združenje Eurofer z drugim delom trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 115 do 121 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo in storilo očitno napako pri presoji s tem, da je ugotovilo, da Komisija ni prekoračila diskrecijske pravice, ki jo je imela pri uporabi člena 9(2) Uredbe 2016/1036. Združenje Eurofer meni, da niti obseg srbskega uvoza niti povprečne prodajne cene brez drugih elementov ne morejo upravičiti ugotovitev Komisije.

84 Tako naj glede obsega srbskega uvoza, ki presega prag 1 % iz člena 9(3) Uredbe 2016/1036 v povezavi s členom 5(7) te uredbe, ne bi bilo mogoče domnevati, da ta obseg ni povzročil nobene škode. Glede uporabe povprečnih cen uvoza naj bi Komisija morala upoštevati ne le te cene, ampak tudi cene, ki so jih zaračunavali izvozniki iz drugih zadevnih držav, ter stopnje nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen. Poleg tega naj bi to, da Komisija ni upoštevala upoštevnih podatkov, pomenilo očitno napako pri presoji. Komisija naj pri presoji ne bi upoštevala visoke stopnje dampinga srbskega uvoza, čeprav je bil ta podatek očitno upošteven za določitev škodljivih učinkov tega uvoza, kot naj bi izhajalo iz člena 3(3) te uredbe.

85 Komisija meni, da je ta pritožbeni razlog delno nedopusten in vsekakor neutemeljen.

86 Družba HBIS Serbia trdi, da je treba navedeni pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Presoja Sodišča

87 Združenje Eurofer s prvim delom tega pritožbenega razloga v bistvu trdi, da je Splošno sodišče v točki 114 izpodbijane sodbe napačno presodilo, da podrobna analiza obstoja škode ni vedno potrebna in da je ustavitev preiskave ali postopka lahko potrebna zlasti na podlagi stopnje dampinga ali obsega uvoza.

88 V zvezi s tem člen 9(2) Uredbe št. 2016/1036 določa, da se, kadar zaščitni ukrepi niso potrebni, preiskava ali postopek zaključi. Iz uvodne izjave 16 te uredbe je razvidno, da je treba preiskave ali postopke zaključiti, kadar je stopnja dampinga *de minimis* ali je škoda zanemarljiva.

89 V tem okviru člen 9(3) Uredbe št. 2016/1036 med drugim določa, da se v postopkih, začetih v skladu s členom 5(9) te uredbe, škoda običajno šteje za zanemarljivo, če je zadevni uvoz manjši od obsega, določenega v členu 5(7) navedene uredbe, in sicer tržni delež, ki je manjši od 1 %.

90 Kot pa je generalni pravobranilec navedel v točki 100 sklepnih predlogov, člena 9(3) te uredbe ni mogoče razlagati tako, da Komisiji preprečuje, da bi štela, da je škoda, ki jo je povzročil uvoz, zanemarljiva, kadar – kot v obravnavani zadevi – obseg tega uvoza zelo malo presega ta prag.

91 Iz uporabe prislova „običajno“ namreč izhaja, da je zakonodajalec Unije želel Komisiji pustiti določeno mero diskrecijske pravice pri oceni zanemarljivosti potencialne škode, ki bi jo lahko povzročil uvoz.

92 Taka razlaga je v skladu z diskrecijsko pravico, priznano institucijam Unije na področju ukrepov trgovinske zaščite, ki zajema, kot je bilo opozorjeno v točki 55 te sodbe, določitev škode, povzročene industriji Unije v okviru protidampinškega postopka.

93 Zato Komisija upravičeno meni, da v smislu člena 9(2) Uredbe 2016/1036 ni potreben noben zaščitni ukrep, če ugotovi, da uvoz, na katerega se nanaša preiskava, presega prag 1 %, pod katerim se škoda, povzročena s tem uvozom iz tretje države, običajno šteje za zanemarljivo, če je ta uvoz zelo blizu temu pragu in če ima ta institucija na voljo druge elemente, s katerimi je zanemarljivost navedenega uvoza mogoče potrditi.

94 V teh okoliščinah diskrecijska pravica, ki jo ima Komisija, tej omogoča, da preiskavo konča zgolj na podlagi člena 9(2) Uredbe 2016/1036, ne da bi morala ugotoviti, ali lahko isti uvoz povzroči znatno škodo glede na elemente, določene zlasti v členu 3(2) in (3) te uredbe.

95 Na podlagi zgoraj navedenega je treba prvi del tega pritožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen.

96 Združenje Eurofer z drugim delom tega pritožbenega razloga v bistvu trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 115 do 121 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo in storilo očitno napako pri presoji s tem, da je potrdilo ugotovitev Komisije, da v obravnavanem primeru ni bil potreben noben zaščitni ukrep.

97 Najprej je treba zavrniti trditev Komisije, da je ta del nedopusten, ker se nanaša le na presojo dejstev, ki jo je opravilo Splošno sodišče, ne da bi bila ugotovljena kakršna koli napačna uporaba prava. Kot je generalni pravobranilec navedel v točki 105 sklepnih predlogov, je namreč Splošno sodišče v točkah od 115 do 121 izpodbijane sodbe, na katere se nanaša navedeni del, navedlo pravne preudarke in trditve, ki jih je navedlo združenje Eurofer, so usmerjene proti tem preudarkom.

98 Najprej, v zvezi s trditvijo združenja Eurofer, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da Komisija ni prekoračila diskrecijske pravice, ki jo je imela pri uporabi člena 9(2) Uredbe 2016/1036, je treba poudariti, da je treba to trditev iz istih razlogov, kot so navedeni v točkah od 91 do 94 te sodbe, šteti za neutemeljeno.

99 Dalje, v zvezi s trditvijo, da naj bi bila ob neupoštevanju domnevno visoke stopnje dampinga srbskega uvoza ugotovitev Komisije o neobstoju nujnosti sprejetja zaščitnih ukrepov sprejeta z očitno napako pri presoji, je treba poudariti, da – kot je Splošno sodišče pravilno presodilo v točkah 110 in 111 izpodbijane sodbe – člen 9(2) Uredbe 2016/1036 Komisiji pušča določeno diskrecijsko pravico, ne da bi natančneje pojasnjeval okoliščine, v katerih lahko Komisija ugotovi, da zaščitni ukrepi niso potrebni.

100 V teh okoliščinah se stopnja dampinga ne zdi upoštevna okoliščina, ki bi jo Komisija morala nujno upoštevati pri ugotovitvi neobstoja nujnosti sprejetja zaščitnih ukrepov.

101 Vsekakor je treba ugotoviti, da se združenje Eurofer v utemeljitev svojih trditev omejuje na navajanje, da je glede na zadevno stopnjo dampinga „malo verjetno“, da je vpliv zadevnega uvoza zanemarljiv, tako da ne navaja nobenega konkretnega in natančnega dokaza, na podlagi katerega bi bilo mogoče sklepati, da bi moralo Splošno sodišče šteti, da je Komisija pri razlogovanju storila očitno napako pri presoji.

102 Nazadnje, kakor je generalni pravobranilec poudaril v točki 109 sklepnih predlogov, je treba zavrniti trditev, da Komisija ni upoštevala podatkov o nelojalnem znižanju prodajnih in ciljnih cen srbskih proizvodov, ker se s to trditvijo v nasprotju s tem, kar je bilo razsojeno v točki 94 te sodbe, zahteva, da bi morala Komisija podrobno preveriti obstoj škode, preden bi lahko zaključila preiskavo v skladu s členom 9(2) Uredbe 2016/1036.

103 Glede na zgoraj navedeno je treba drugi del tretjega pritožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen in zato ta pritožbeni razlog zavrniti v celoti.

Četrti pritožbeni razlog

Trditve strank

104 Združenje Eurofer s četrtim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče večkrat napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da Komisiji ni bilo treba sporočiti podatkov o nelojalnem nižanju prodajnih in ciljnih cen za srbskega izvoznika. Ta pritožbeni razlog se nanaša na točke od 135 do 137, od 141 do 146 in 148 izpodbijane sodbe ter je razdeljen na tri dele.

105 Združenje Eurofer s prvim delom tega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je ugotovilo, da njegova pravica do obrambe ni bila kršena.

106 Spoštovanje pravice do obrambe naj ne bi bilo omejeno na seznanitev z informacijami, na katere Komisija opira svoje trditve, v skladu s členom 20(2) Uredbe 2016/1036, ampak naj bi se raztezalo na dostop do drugih upoštevnih podatkov iz spisa Komisije. V obravnavani zadevi naj bi bili podatki o nelojalnem nižanju prodajnih in ciljnih cen bistveni podatki, na podlagi katerih je mogoče dokazati vpliv zadevnega uvoza, in potrebni za to, da bi se združenju Eurofer omogočilo, da predstavi svoje stališče glede vprašanja, ali je ta uvoz industriji Unije povzročil škodo in ali je bila ugotovitev Komisije glede zanemarljivosti tega vpliva pravilna.

107 Združenje Eurofer v okviru drugega dela tega pritožbenega razloga trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 142 izpodbijane sodbe presodilo, da se kot predstavnik industrije Unije v protidampinški preiskavi ne more sklicevati na zahteve, ki izhajajo iz pravice do obrambe, napačno uporabilo pravo. Ta ugotovitev naj ne bi temeljila na nobeni pravni podlagi in naj ne bi imela nobene podlage v sodni praksi Sodišča in Splošnega sodišča.

108 S tretjim delom istega pritožbenega razloga združenje Eurofer trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je v točki 146 izpodbijane sodbe ugotovilo, da Komisija ni kršila načela dobrega upravljanja iz člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Če bi bila drugi ali tretji pritožbeni razlog sprejeta, naj bi bilo treba sprejeti tudi trditve združenja Eurofer, ki se nanašajo na kršitev načela dobrega upravljanja. Poleg tega združenje Eurofer meni, da je Splošno sodišče v točki 148 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ker Komisiji ni naložilo, naj predloži dokaze o nelojalnem nižanju prodajnih in ciljnih cen.

109 Komisija in družba HBIS Serbia trdita, da je četrti pritožbeni razlog delno neutemeljen in delno brezpredmeten.

Presoja Sodišča

110 V skladu z odstavkom 2 člena 20 Uredbe št. 2016/1036 lahko stranke iz odstavka 1 tega člena, katerih del so tudi predstavniška združenja, kakršno je Eurofer, zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih se namerava priporočiti zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe ukrepov.

111 Ugotoviti je treba, da vsi trije deli tega pritožbenega razloga temeljijo na predpostavki, da so podatki o nelojalnem nižanju prodajnih in ciljnih cen podatki, ki bi jih Komisija morala upoštevati pri uporabi člena 3(4)(a) in člena 5(7) Uredbe 2016/1036.

112 Kot pa je razvidno iz preučitve drugega pritožbenega razloga, je Splošno sodišče lahko pravilno presodilo, da se je Komisija pravilno odločila končati postopek v zvezi z uvozom iz Srbije zgolj na podlagi obsega uvoza in podatkov o povprečnih prodajnih cenah, ne da bi analizirala podatke o nelojalnem nižanju prodajnih in ciljnih cen.

113 Zato Splošno sodišče s tem, da je v točki 137 izpodbijane sodbe razsodilo, da je bilo združenje Eurofer v skladu s členom 20(2) Uredbe 2016/1036 obveščeno o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se je nameraval priporočiti zaključek postopka v zvezi z uvozom iz Srbije brez uvedbe ukrepov, da je imelo možnost ustrezno predstaviti svoje stališče in da je bila njegova pravica do obrambe v obravnavanem primeru spoštovana, ni napačno uporabilo prava.

114 Iz istih razlogov Splošno sodišče s tem, da je v točki 146 izpodbijane sodbe presodilo, da je Komisija preučila vse upoštevne elemente obravnavanega primera in da zato ni kršila načela dobrega upravljanja, ni napačno uporabilo prava. Združenje Eurofer se prav tako ne more sklicevati na dejstvo, da je Splošno sodišče v točki 148 izpodbijane sodbe zavrnilo njegovo zahtevo po predložitvi podatkov o stopnjah nelojalnega nižanja prodajnih in ciljnih cen za Republiko Srbijo.

115 V teh okoliščinah je treba četrti pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen, ne da bi se bilo treba izreči o tem, ali je treba glede spoštovanja pravice do obrambe v postopkih protidampinške preiskave razlikovati med združenjem Eurofer in podjetji, ki bi jim bila lahko naložena sankcija ali protidampinška dajatev.

116 Glede na navedeno je treba, ker nobenemu od pritožbenih razlogov ni bilo ugodeno, to pritožbo v celoti zavrniti, ne da bi se bilo treba izreči o trditvah Komisije v zvezi z nedopustnostjo tožbe na prvi stopnji.

Stroški

117 V skladu s členom 184(2) Poslovnika Sodišča to odloči o stroških, če je pritožba zavrnjena. Člen 138(1) tega poslovnika, ki se za pritožbeni postopek uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, določa, da se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

118 Ker sta Komisija in družba HBIS Serbia predlagali, naj se združenju Eurofer naloži plačilo stroškov, in ker to s predlogi ni uspelo, se mu naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške Komisije in družbe HBIS Serbia.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

1. **Pritožba se zavrne.**

2. **Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL, poleg svojih stroškov nosi stroške Evropske komisije in družbe HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade.**

Podpisi